

Sygn. akt VI K 111/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2018r.

Sąd Rejonowy w Lesku, Zamiejscowy Wydział VI Karny z siedzibą w Ustrzykach Dolnych w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Turek

Protokolant sekr.sądowy Beata Filipów

po rozpoznaniu w dniach 22 listopada 2017r. i 17 stycznia 2018r. w Ustrzykach Dolnych, na rozprawie sprawy

P. S. - s. S. i D. z domu Ł., ur. (...) w S., zam. N. (...), obywatelstwa polskiego, nie karanego, PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 21 marca 2017r. w S.. Gmina U., pow. (...) podczas podjętej wobec niego interwencji naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w U. starszego sierżanta R. M. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych w ten sposób, że uderzył funkcjonariusza pięścią w lewe ramię i okolice szyi, a następnie szarpał za mundur zrywając z munduru pochewkę pagonu i uszkadzając zamek służbowego polaru

tj. o czyn z art. 222 §1 kk

II. w tym samym miejscu i czasie jak w pkt 1 znieważył umundurowanych funkcjonariuszy policji – st. sierż. R. M. oraz mł. asp. J. W. słowami powszechnie uznanymi za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych

tj. o czyn z art. 226 §1 kk w zw. z art. 91 §1 kk

III. w dniu 21 marca 2017r. w miejscowości S. i R., gmina U., pow. (...), woj. (...) kierował samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym po drodze publicznej będąc w stanie nietrzeźwości (nie mniej niż 0,89 promila alkoholu w organizmie)

tj. o czyn z art. 178a §1 kk

I. **u z n a j e** oskarżonego P. S. za winnego czynu zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 222 §1 kk i za to na podstawie art. 222 §1 kk

s k a z u j e

go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. **u z n a j e** oskarżonego P. S. za winnego czynów zarzucanych mu w pkt II aktu oskarżenia, a stanowiących przestępstwa z art. 226 §1 kk w zw. z art. 91 §1 kk i za to na podstawie art. 226 §1 kk

s k a z u j e

go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

III. **u z n a j e** oskarżonego P. S. za winnego czynu zarzucanego mu w pkt III aktu oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 178a §1 kk, przy czym przyjmuje, że oskarżony w chwili prowadzenia pojazdu był również pod wpływem substancji odurzającej i za to na podstawie art. 178a §1 kk

s k a z u j e

go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 85 §1 i §2 kk i art. 86 §1 kk w miejsce wyżej orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierza oskarżonemu P. S. **karę łączną** 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 69 §1 i §2 kk i art. 70 §1 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu P. S. kary pozbawienia wolności **warunkowo zawieszona** na okres 3 (trzech) lat próby,

VI. na podstawie art. 42 §2 kk w zw. z art. 43 §1 kk **orzeka** wobec oskarżonego P. S. **środek karny** w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3(trzech) lat,

VII. na podstawie art. 43 §3 kk **zobowiązuje** oskarżonego P. S. do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów do właściwego według miejsca zamieszkania Wydziału Komunikacji i Drogownictwa,

VIII. na podstawie art. 43a §2 kk **orzeka** wobec oskarżonego P. S. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 (pięć tysięcy) złotych,

IX. na podstawie art. 46 §1 kk **orzeka** wobec oskarżonego P. S. obowiązek naprawienia szkody poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego R. M. kwoty 230,00 (dwieście trzydzieści),

X. na podstawie art. 46 §2 kk **orzeka** wobec oskarżonego P. S. nawiązki w kwocie po 200,00 (dwieście) złotych każda na rzecz pokrzywdzonych J. W. i R. M.,

XI. na podstawie art. 624 §1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) **zwalnia** oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych w tym opłaty, a wydatkami obciąża Skarb Państwa.

XII. na podstawie §17 ust. 1 pkt 1, §17 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2016.1714 z dnia 2016.10.18) **zasądza** od Skarbu Państwa na rzecz adwokata S. L. kwotę 619,92 (sześćset dziewiętnaście i 92/100) złotych tytułem nie uiszczzonego wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego P. S.,

Sygn. akt VI K 111/17

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 17 stycznia 2018r.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 marca 2017r. w godzinach popołudniowych i wczesnowieczornych oskarżony P. S. spożywał alkohol w postaci wódki, a następnie wspólnie

z W. K. pojechał po alkohol do sklepu (...) do R. około godz.19:30. W chwili kierowania pojazdem oskarżony znajdował się pod wpływem alkoholu

w stężeniu nie mniej niż 0,89 promila alkoholu w organizmie. Poza tym w chwili kierowania pojazdem znajdował się pod wpływem środków odurzających.

N. M. – ówczesna konkubina oskarżonego zawiadomiła KPP U.

o swoich podejrzeniach kierowania przez oskarżonego pojazdem pod wpływem alkoholu oraz środków odurzających i na miejsce przyjechali funkcjonariusze KPP U. J. W. i R. M.. Funkcjonariusze przeprowadzili najpierw rozmowę z N. M. i wówczas pojawił się oskarżony, który w pewnym momencie zaczął uciekać.

W pościg za nim ruszył R. M.. W pewnym momencie oskarżony odwrócił się w kierunku dobiegającego do niego R. M. i uderzył go pięścią w lewe ramię i okolice szyi, a następnie szarpał za mundur i zerwał pochwę pagonu oraz uszkodził zamek służbowego polaru. J. W., który obserwował całą sytuację dobiegł do oskarżonego oraz kolegi i wspólnie obalili oskarżonego na ziemię. W trakcie interwencji oskarżony używał pod adresem policjantów słów wulgarnych i obraźliwych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie : zeznań świadków R. M. (k.98-99), J. W. (k.112-113), N. M. (k.99-100), W. K. (k.101), S. P. (k.54-55), protokołu badania stanu trzeźwości (k.6), opinii z Instytutu Ekspertyz Sądowych (k. 48-49,89-93), opinii biegłego A. S. (k.64), stenogramu ze zgłoszenia dyżurnemu KPP U. (k.31-34).

Sąd dał wiarę powyższym dowodom albowiem są one spójne, logiczne i tworzą pozbawiony luk stan faktyczny sprawy, co będzie przedmiotem rozważań w dalszej części niniejszego uzasadnienia. Przede wszystkim w niniejszej sprawie zostali przesłuchani świadkowie bezpośredni jazdy w stanie nietrzeźwości., a to N. M., W. K. i S. P.

Jeżeli chodzi o zeznania świadka W. M. to właściwie nie wnoszą one niczego nowego dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy albowiem świadek ten nie posiada istotnych wiadomości mających znaczenie dla przedmiotowego postępowania.

Jeżeli chodzi o badanie na zawartość alkoholu przeprowadzone urządzeniem typu Alkometr to jako dowód naukowy nie budzi ono żadnych wątpliwości. Ponadto w aktach zalega opinie Instytutu Ekspertyz Sądowych, z których wynika, iż w pobranych próbkach krwi znajdował się alkohol etylowy w stężeniach, które zostały wyliczone, a ponadto środki odurzające. Te opinie są pełne, jasne i nie budzą żadnych wątpliwości.

W przedmiotowej sprawie biegły A. S. wydawał opinię retrospektywną, która również w ocenie Sądu nie budzi żadnych wątpliwości. Jest bowiem pełna, jasna i daje odpowiedzi na wszystkie stawiane jej pytania, a Sąd w pełni podziela jej rozstrzygnięcia.

Oskarżony P. S. nie przyznał się do kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości oraz pod wpływem środków odurzających, przyznał się do popełnienia czynów na szkodę policjantów oraz odmówił składania wyjaśnień.

Słuchany w postępowaniu przygotowawczym oskarżony wyjaśnił, że alkohol spożywał dopiero po tym jak jechał samochodem do R.. Poza tym oskarżony wyjaśnił, że w R. był dwukrotnie po alkoholu i po drugim powrocie zaczął pić z uwagi na to, że zdenerwował się na swoją konkubinę. Odpowiadając na pytania w trakcie przesłuchania przed Sądem dodatkowo wyjaśnił, że w dniu zdarzenia nie zażywał środków odurzających, ale wcześniej dzień albo kilka dni. Oskarżony dodał, że alkohol zaczął spożywać po godzinie 19:00 i w trójkę wypili 0,5 litra wódki.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego jeżeli chodzi o kwestię spożywania alkoholu już po tym jak kierował pojazdem albowiem pozostają w sprzeczności ze zgromadzonym materiałem dowodowym, a to zeznaniami N. M., W. K., S. P.. Wymienieni świadkowie zgodnie zeznają, że oskarżony jadąc po raz drugi do sklepu do R. po wódkę był pod wpływem alkoholu, gdyż wcześniej pił alkohol w towarzystwie (...). Dodatkowo biegły A. S. wyliczył stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego w chwili kierowania pojazdem, a więc około godz. 19:30 i posiłkował się przy tym wynikami badania alkometrem oraz wynikami badania krwi, a także zeznaniami świadków. Dodatkowo zaznaczyć należy, że z opinii Instytutu Ekspertyz Sądowych wynika, że w krwi oskarżonego znajdował się środek odurzający. W tej sytuacji wyjaśnienia oskarżonego są niewiarygodne, pokrętne i w jego zamierzeniu mają prowadzić do uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Jeżeli chodzi o zarzut naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariusza KPP U. R. M. oraz znieważenia funkcjonariuszy KPP U. J. W. i R. M. to oskarżony przyznał się i przeprosił za swoje zachowanie. Odnosząc się jeszcze do kwestii stosowania przemocy przez funkcjonariuszy KPP U. w stosunku do oskarżonego już po jego zatrzymaniu, co oskarżony podnosił na etapie postępowania sądowego, to stwierdzić należy, że pojawia się to tylko i wyłącznie na użytek przedmiotowej sprawy. Przede wszystkim oskarżony nie posiada stosownej obdukcji, zaś ewentualne obrażenia mogły powstać w wyniku agresywnego zachowania oskarżonego w trakcie zatrzymania i po nim w trakcie przewożenia radiowozem.

Reasumując Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie zarzutu jazdy pod wpływem alkoholu z uwagi na sprzeczność ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Tak, jak to zostało nadmienione w niniejszym uzasadnieniu Sąd dał wiarę w całości zeznaniom N. M., która to zeznaje na okoliczność kierowania pojazdem przez oskarżonego będącego pod wpływem alkoholu oraz środków odurzających, a następnie interwencji policji. Jej zeznania są spójne, logiczne, wyczerpujące oraz konsekwentne, a jako takim należało dać wiarę w całości. Dodatkowo znajdują one potwierdzenie w stenogramie rozmowy z dyżurnym KPP U..

Ponadto świadkowie bezpośredni, a więc W. K. i S. P., który był słuchany jedynie na etapie postępowania przygotowawczego, a to z uwagi na jego śmierć na etapie postępowania sądowego, zgodnie zeznają, że oskarżony najpierw spożywał z nimi alkohol w postaci wódki, a następnie kierował pojazdem jadąc ze S. do R. po alkohol. W tym miejscu nadmienić należy, że w dniu zdarzenia oskarżony był dwukrotnie po wódkę w R., ale nie ma dowodów, aby za pierwszym razem kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości. Zeznania świadków W. K. i S. P. są spójne, logiczne oraz korelują ze zgromadzonym materiałem dowodowym, a jako takim należało dać wiarę w całości.

Z kolei R. M. oraz J. W. zeznają na okoliczność przebiegu interwencji, a to zachowania oskarżonego, jego zatrzymania oraz rozmowy z zawiadamiającą. Ich zeznania są spójne, logiczne, wyczerpujące i konsekwentne, a jako takim należało dać wiarę w całości.

Mając na uwadze powyższe rozważania stwierdzić należy, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 222§1kk albowiem w trakcie zatrzymania naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza R. M..

Ponadto w trakcie zatrzymania znieważył funkcjonariuszy KPP U. R. M. i J. W. słowami powszechnie uznanymi za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, a swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 226 §1 kk w zw. z art.91§1kk.

Poza tym oskarżony P. S. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a§1kk albowiem kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości oraz pod wpływem środków odurzających.

Uznając oskarżonego P. S. za winnego popełnienia czynu z art. 222 §1 kk Sąd skazał oskarżonego na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

Uznając oskarżonego P. S. za winnego czynów zarzucanych mu w pkt II aktu oskarżenia, a stanowiących przestępstwa z art. 226 §1 kk w zw. z art. 91 §1 kk Sąd skazał oskarżonego na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

Uznając oskarżonego H. B. za winnego czynu zarzucanego mu w pkt III aktu oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 178a §1 kk Sąd skazał oskarżonego na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

Na podstawie art. 85 §1 i 2 kk i art. 86 §1 kk w miejsce wyżej orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzono oskarżonemu P. S. karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

Na podstawie art. 69 §1 i §2 kk i art. 70 §1 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu P. S. kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat próby,

Sąd zawiesił wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności uznając, że kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest wystarczająca dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary. Oskarżony do tej pory nie był karany, w trakcie postępowania w niniejszej sprawie podjął pracę.

Sąd wymierzył kary jednostkowe i karę łączną pozbawienia wolności w przedmiotowej sprawie stosownie do treści przepisu art. 53§1 kk:

- według swojego uznania,

- bacząc by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy,

- uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu,

- biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto na podstawie art. 42§2 kk orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat. Jest to dolna granica tego środka karnego w przypadku skazania za jazdę w stanie nietrzeźwości. Sąd uznał, że taki czasokres jest wystarczający w przypadku oskarżonego dla osiągnięcia swoich celów. Dodatkowo na podstawie art.43§3 kk zobowiązano oskarżonego do zwrotu prawa jazdy.

Poza tym na podstawie art.43a§2 kk orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 (pięć tysięcy) złotych. Orzeczonego nawiązka jest również obligatoryjna biorąc pod uwagę brzmienie w/w przepisu.

Ponadto na podstawie art.46 §1 kk zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz R. M. kwoty 230 złotych

w związku z uszkodzeniem munduru. Poza tym na podstawie art. 46 §2 kk orzeczono od oskarżonego na rzecz R. M. i J. W. nawiązki w kwocie po 200 zł, a to w związku z popełnieniem czynu z art. 226 §1 kk na ich szkodę.

.Jako okoliczność obciążającą przy wymiarze kar jednostkowych i kary łącznej Sąd wziął pod uwagę brak skruchy ze strony oskarżonego jeżeli chodzi o czyn z art. 178a §1 kk, a przy tym fakt, że w chwili tego czynu oskarżony był nie tylko pod wpływem alkoholu, ale dodatkowo środków odurzających.

Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności Sąd wziął pod uwagę przy wymiarze kary fakt, że oskarżony jest osobą nie karaną

(vide: k. 38).

Na podstawie art. 624 §1 kpk i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983r. Nr 49 poz.223 ze zm.) Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych. Wydając takie rozstrzygnięcie Sąd wziął pod uwagę fakt, że oskarżony wprawdzie w chwili wydawania wyroku podjął pracę, ale jak wynika z zeznań ciotki pieniądze są w większości przeznaczone na spłatę długów. Dodatkowo oskarżony w niniejszej sprawie ma zasądzone zobowiązania finansowe.

Ponadto na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2015r. zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz adwokata S. L. kwotę 619,92 zł (sześćset dziewiętnaście i 92/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.